

målet om de mellemlange uddannelser. Dem synes jeg vi skal se generelt på – hvor lange skal de være? – især med henblik på at få givet dem en bachelorkvalifikation, således at de bedre kan anerkendes internationalt, og således at de bedre kan indgå i det samlede uddannelsessystem.

Det vil jeg godt bede undervisningsministeren om at tage op generelt for samtlige de mellemlange uddannelser.

Keld Albrechtsen (EL):

Da mit partis ordfører, hr. Bruno Jerup, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg sige, at vi i Enhedslisten synes, det her er et godt forslag. Det bringer jo uddannelsen op på niveau med andre mellemlange uddannelser.

Vi kan i øvrigt tilslutte os de bemærkninger, som hr. Kjeld Rahbæk Møller kom med om en diskussion i det hele taget om de mellemlange uddannelser.

Vi er også tilfredse med, at forslaget om forlængelse af håndarbejds læreruddannelsen bringer os på niveau med de andre nordiske lande, og at det giver de studerende bedre tid til at fordybe sig i de enkelte fag.

Vi støtter lovforslaget.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg håber, at jeg uden at gå nogen for nær eller overfortolke de faldne udtalelser kan konstatere, at der er en meget positiv modtagelse af dette lovforslag hos alle partier og ordførere. Til gengæld er det jo lige så forståeligt, at der er spørgsmål, som ordførerne ønsker nærmere belyst under det udvalgsarbejde, der nu skal i gang, og det er jeg selvfølgelig helt klar til at medvirke til.

Til hr. Frank Dahlgaard – som jo ikke mindst interesserede sig for finansieringen, økonomien i det her lovforslag – vil jeg sige, at det er jo rigtigt, som det blev sagt, at udgifterne her, de godt 8 plus 6 mio. kr., er som en dråbe i havet, når man ser på det samlede budget for staten. Det er også en dråbe i havet i forhold til Undervisningsministeriets budget, men det er alligevel mange penge for Undervisningsministeriet; 6 mio. kr., som er det billigste her, er et stort beløb at finde finansiering for. Men vi har fundet i Undervisningsministeriet, at inden for den samlede ramme, vi arbejder under, har dette lovforslag og dets omkostninger skullet have en sådan prioritet, at vi altså kan – og det bliver også et svar til fru Else Winther Andersen – finansiere

det inden for den finanslovramme, som vi arbejder med.

Jeg skal dog gøre opmærksom på, at lovforslaget her jo først slår fuldt igennem i 1998, nemlig i slutningen af uddannelsen, som først igangsættes nu i 1995. Der er dog åbnet mulighed for, at ministeren, som det fremgår af lovforslaget, kan igangsætte uddannelsen tidligere, men så forudsætter det – og dér er jeg enig med de ordførere, der har været optaget af den her problematik – at det finansieres inden for finanslovens og ministeriets rammer.

Jeg vil også sige, at når vi foreslår uddannelsen forlænget med et halvt år, er det ikke blot, fordi det er sådan i andre lande. Det er først og fremmest begrundet i, at med de elementer, der er lagt ind i den nye uddannelse, har det vist sig svært at sikre ikke mindst praktikken, at kunne give uddannelsen den kvalitet, som man gerne har villet give, og som har været tænkt fra starten. Jeg går ud fra, at det også er det, der, om jeg så må sige, har været afgørende for den positive holdning, som faktisk alle ordførere har tilkendegivet. Det er altså et spørgsmål om at sikre kvaliteten i denne uddannelse.

Fru Else Winther Andersen spurgte, om det nu betød en ensretning af disse seminarier. Nej, på ingen måde. Det er tværtimod sådan, at seminarierne gør sig gældende med forskellige profiler, og det er vigtigt i denne sammenhæng, at de kan uddanne fremtidige lærere og medarbejdere i virksomheden, som kan noget forskelligt, som har en forskellig faglig profil. Og det interessante ved den nye uddannelse er jo, at den ikke længere blot er tænkt som en rekrutteringsmulighed inden for det offentlige, inden for lærergerningen, men at man ikke mindst måske via den praktikmulighed, der nu bliver tilvejebragt, kan få ansættelse i det private erhvervsliv, i virksomhederne, fordi de nyuddannede nu vil have sådanne faglige elementer i deres uddannelse, at de kan anvendes væsentlig bredere end tidligere.

Hr. Jan Kørpe Christensen spurgte, om optaget ikke var for stort. Man kan altid spørge, hvad det rigtige optag er, men vi har altså dimensioneret med 525 og gør det også i det kommende år. Det er vores vurdering, at der nu er stigende muligheder for og stigende efterspørgsel efter den nye type af uddannede, som kommer fra denne uddannelse. Der er ikke tale om noget stort frafald, tværtimod. Hvis jeg husker ret, er der en gennemførelsesprocent på ca. 90, og det må siges at være tilfredsstillende i en uddannelse.